ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αριθμ. Πρωτ. ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 307
Ημερομ. Κατάθεσης: 23/11/2026
Ώρα κατάθεσης: 10:00'

Κοινοβουλευτική Ομάδα
Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592097
e-mail: ko@vouli.kke.gr, http://www.kke.gr
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Μετανάστευσης και Ασύλου

Θέμα: Για τον αναγκαστικό εκτοπισμό ανθρώπων στους λεγόμενους "κόμβους επιστροφής"

Η ελληνική κυβέρνηση έχει αναλάβει πρωταγωνιστικό ρόλο στην προώθηση της συμφωνίας Γερμανίας, Αυστρίας, Ολλανδίας, Δανίας με τη Ρουάντα για την δημιουργία του λεγόμενου "κόμβου επιστροφής", επιβεβαιώνοντας την βαθιά εμπλοκή της ελληνικής κυβέρνησης στους γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς και την πολεμική προετοιμασία της Ε.Ε., αναπόσπαστο στοιχείο της οποίας είναι η απάνθρωπη πολιτική σε βάρος των προσφύγων – μεταναστών, θυμάτων των πολεμικών συγκρούσεων.

Οι προκλητικές διακηρύξεις για σεβασμό στο διεθνές δίκαιο δεν μπορούν να αποκρύψουν την παραβίαση στοιχειωδών δικαιωμάτων και εγγυήσεων, που θεωρητικά εξακολουθούν να ισχύουν σ' αυτό έστω το κουρελιασμένο αποκαλούμενο "ανθρωπιστικό διεθνές δίκαιο". Ο εξαναγκασμός σε εκτοπισμό ανθρώπων από έναν τόπο σε έναν άλλον με οικονομικά ανταλλάγματα είναι απόδειξη ενός καθεστώτος πλήρους αυθαιρεσίας και αγριότητας. Η έλλειψη σαφούς προσδιορισμού των ζητημάτων σχετικά με την δικαιοδοσία και αρμοδιότητα, δεν αποτελεί "εκκρεμότητα", αλλά σύγχρονη βαρβαρότητα.

Η έλλειψη κάθε στοιχείου σύνδεσης των εκτοπιζόμενων ανθρώπων με τους τόπους όπου θα απελαύνονται, συνιστά κατάφωρη παραβίαση κάθε ανθρώπινης αξιοπρέπειας και προσβολή της ανθρώπινης προσωπικότητας. Όταν εκτοπίζεται ένας άνθρωπος, χωρίς την θέλησή του, με την βία, σε έναν τόπο με τον οποίο δεν έχει καμία απολύτως σχέση και καταδικάζεται να μείνει εκεί, δεν ονομάζεται κόμβος επιστροφής. Ονομάζεται απαγωγή. Είναι η άλλη όψη της ίδιας πολιτικής που ξερίζωσε αυτούς τους ανθρώπους από την πατρίδα τους.

Οι εξαγγελίες για την δήθεν δυνατότητα των εκτοπιζόμενων ανθρώπων για την απόκτηση άδειας διαμονής και εργασίας στην «οικονομικά αναπτυσσόμενη με ανάγκες σε εργατικό δυναμικό» Ρουάντα, προκαλούν την νοημοσύνη όλων των σκεπτόμενων ανθρώπων. Πώς αλλιώς εκτός από δουλεμπόριο μπορεί να χαρακτηριστεί αυτή η εξασφάλιση εργατικού δυναμικού, όταν γίνεται με όρους εξαναγκασμού; Οι δηλώσεις της ελληνικής κυβέρνησης για "δεύτερη ευκαιρία" και "θετικό αφήγημα" είναι εξοργιστικές.

Η πολεμική κλιμάκωση, με την καθοριστική στήριξη και άμεση συμμετοχή της ΕΕ και των κυβερνήσεων, επιφέρει αναπόφευκτη αύξηση των προσφυγικών και μεταναστευτικών μετακινήσεων. Η προσφυγιά και η μετανάστευση δεν είναι "ατομική επιλογή" ούτε "έγκλημα", ώστε να γίνεται λόγος για την "αποτροπή" του με τιμωρητικά μέτρα απανθρωπιάς σε βάρος των μεταναστών και προσφύγων. Τα κυκλώματα των διακινητών δεν πρόκειται να αντιμετωπιστούν από αυτούς που τα θρέφουν και τα αξιοποιούν για την εξασφάλιση φθηνών εργατικών χεριών και στον μεταξύ τους γεωπολιτικό ανταγωνισμό.

Τα ερωτηματικά είναι πολλά και μεγάλα. Η ελληνική κυβέρνηση οφείλει να δώσει απαντήσεις, λαμβάνοντας μάλιστα υπόψη και το μέχρι σήμερα χαμηλό επίπεδο των διπλωματικών σχέσεων, αφού ούτε η Ελλάδα έχει πρεσβεία στη Ρουάντα ούτε η Ρουάντα έχει πρεσβεία στην Ελλάδα, αλλά η εκπροσώπησή της πραγματοποιείται μέσω των πρεσβειών της στην Άγκυρα ή το Τελ Αβίβ.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ ο κ. Υπουργός, ποιο ήταν το περιεχόμενο των διαπραγματεύσεων και των οικονομικών ανταλλαγμάτων που παζαρεύει η ελληνική κυβέρνηση με τη Ρουάντα.

Η Βουλευτής
Κομνηνάκα Μαρία